

huglěda to bitwišcžo kaž s towšynt wězami hobšeta puščina. To dej pšchestašch. Nimške grońe: „Do šchyńno jo našcho, my šmy jo dobyli, a chtož nězo wešmjo abo šatawijo, ten dej wižesč!“

Tač še šašej bubnujo, pšchikafń hujžo, a my mušymy wen rěšchyt. Zož godne jo, dejmy gromadu šnošysch, ten šbydč — zo s tym? — Wěšch ty, pšchijašchel, zo na takej łuze še wiži, zož towšynty wojašow dwa tyžeńa šu lažali? Wojaš ma myšchynu, fejšu, nož, knigty, listy, fotografije, šgła, šchtrumpy, zešak, glědačko, beršchty, draštwiny a broński rěd, šcho, zož k jěži še potřeba, wose, kašcheže, gerzojške instrumenty a wele, wele drugego! Tošch horduju wot winika napadńone, 10 šchtundow še biju na nejgoršche a potom hubegaju! Nět lažy šchyńno přeći a podlu. Zo s tym dejmy? My jo chytamy a grabjomy na šopizki a šapalijomy jo. To še kšchusche pali a te šesgubjowane patrony praššaju, ab kšchěli wojnu grašch. Ten popěk rošchytajomy a juž po někotarych dńach še łuki šašej šeleńe; gluzny ten, ač hysčcži krowku doma ma.

Pšchiberajuza pomoz.

Šhwalisč Boga, to pomogańe pšchibera, te lazarety buwaju prošnejšche; hobaleńow a gojeznych šřednoščow jo došč, jěž a pišche něbrachujo; Elsašate, Franzosač, Nimze, Šchwajzate, šchyńne ščzelu dary teje lubošči. Tež pomoznišow maju te goje došč; diašoniše s Wörtha, šchere šotschy se Šlesyńškeje, Bonifazijowe bratschi, a katolske a ewangelske duchowne; — tač šu te chore we dobrych rukach.